

Ambalaj Atıklarının 'Atık Sayılmaktan Çıkma' Durumu (end of waste) ve Yönetmelikte Yer Alan Bedelsiz Verme ile İlişkilendirilmesi Konusunda Temel Görüşler

Sayın Meslektaşlarımız,

Malumlarınız olduğu üzere geçen sayıdaki yazımızda da belirttiğimiz gibi ambalaj atıklarının kontrolü yönetmeliğimiz gereği ilk defa toplanan Ambalaj Komisyonuna bağlı olarak 10 adet alt komisyon 11-12 Haziran tarihlerinde Çevre ve Orman Bakanlığımızda yapılan toplantılarda kuruldu. Temmuz ayının 3. haftasından itibaren toplantılar başlıyor. Biz de bu vesile ile AB gündeminde bulunan popüler konulardan olan 'atık sayılmaktan çıkma durumu (end of waste)', ülkemiz gündeminin sıcak konusu olan 'ambalaj atıklarının bedelsiz verilmesi' ile ilişkilendirerek hazırladığımız ve bazı toplantılarda paylaştığımız görüşleri, sorunun çözümünde yardımcı olması dileği ile sizlerin dikkatine sunuyoruz.

"Kamuoyunun malumu olduğu üzere Çevre ve Orman Bakanlığı tarafından yayınlanan, Ambalaj Atıkları Yönetmeliğinin 5d, 2b ve 26. maddelerinde konut, işyeri, ticarethaneler, satış noktaları, fabrika, eğlence yerleri vb

yerlerde oluşan Ambalaj Atıklarının atık üreticisi tarafından ayrı olarak biriktirilerek ilgili Belediyenin Ambalaj Atıkları toplama sistemine veya Belediyenin yetkili kıldığı lisanslı kuruluşa bedelsiz olarak verilmesini öngörülmektedir.

Bu maddelerde 2 yükümlülük vardır;
a. Ambalaj Atıkları ayrı biriktirilerek sadece Belediyenin yetkili kıldığı lisanslı Kuruluşa verilecek
b. Ambalaj Atıkları için bir bedel talep edilemeyecek

Bu konuların Bakanlık ile Sanayi Kuruluşları ve Satış noktaları arasında hukuki ihtilafa sebep olduğu ve özellikle geridönüşüme gönderilen kullanılmış ticari ambalajlarda kalite düşmesine ve kayıtdışı durumların artmasına sebebiyet verdiği de herkesin bilgisi dahilindedir. Belirli bir hacme sahip, ayrılması ve biriktirilmesi ve hammadde olarak geridönüşümcülerin talep ettiği niteliği koruması açısından bir kalite kontrol sistemi, yer tahsisi ve masraf isteyen bu kullanılmış ambalajların sahip oldukları değerin başka bir kanala transferi büyük bir memnuniyetsizlik

yaratmış ve adalet duygusunu zedeleyen boyuta varmıştır.

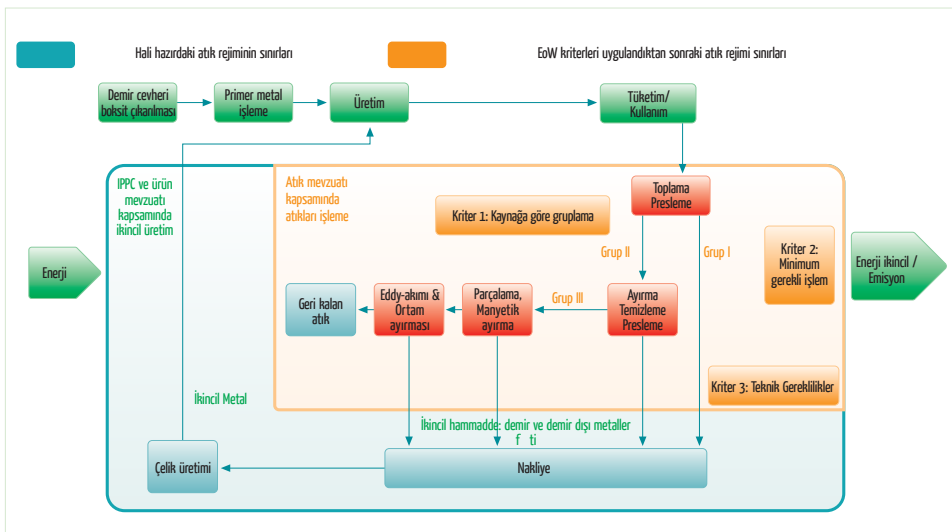
Bir fabrikadan diğer fabrikaya gönderilen ara mal/ürün ambalajlarının ve fabrikalardan satış noktalarına gönderilen ürünlerin grup ve nakliye ambalajları hariç olmak üzere başta tüketim maddeleri ve diğer ürün ambalajlarının atıklarının çöpten ayrı olarak biriktirilmesinde ve Belediyenin işaret ettiği sisteme bedelsiz olarak verilmesinde bir sorun olmadığı varsayılmaktadır.

Durumu daha iyi tahlil etmek için öncelikle Çevre Kanunumuzdaki atık tanımı ile Ambalaj atıkları yönetmeliğimizdeki atık tanımının uyumlu olmadığı tesbitini yapabiliriz.

Atık, Çevre Kanunumuzda; herhangi bir faaliyet sonucu oluşan, çevreye atılan veya bırakılan her türlü madde olarak tanımlanmaktadır. Ambalaj Atıkları Yönetmeliğimizde ise tüm kullanılmış ambalajlar sahibi tarafından atılmak istenmeyen veya istenmesin atık tanımı altına sokulmuştur. Biraz sonra değineceğimiz ve Ekim 2008 ayında yeni revizyonu yürürlüğe giren AB Çevre Atık Direktifinde de Atık tanımı şu şekildedir: 'Sahibi tarafından atılmak istenilen veya atılmaya niyetlenilen veya atılması talep edilen obje veya madde'. AB Ambalaj atık Direktifi de ambalaj atığı tanımı için AB Çevre Atık Direktifine referans etmektedir.

Bizimde uyumlu olmamız gereken AB cephesine bakarsak yukarıda bahsettiğimiz revize AB Çevre Atık Direktifi'nin 6. maddesinin 'bir malzemenin atık sayılmaktan çıkma durumu' konusunda yeni bir düzenleme getirdiğini görmekteyiz. Bu düzenleme AB Ülkeleri arasındaki ticarete karışıklık yaratan durumların önlenmesi (bazı ülkelere göre atık olmayanlar bazı ülkelere göre atık statüsünde olabilmektedir), geridönüşüm kapasitelerinin artırılabilmesi, gereksiz idari yüklerin

Kaynak: Joint Research Committee EOW Criteria Final Report

Şekil: Metal Atık için Kriterler

hafifletilmesi, ikincil malzemelerin kalitesinin arttırılması, ve kullanıcıların ikincil malzeme konusundaki algılarının daha pozitif olması amacı ile yapıldığı, bu konulardaki metodolojiyi ortaya koymak için Komisyona bağlı olan JRC (Joint Research Committee) tarafından hazırlanan raporda belirtilmiştir. Raporda ortaya konulan metodoloji; atığın kaynakları, uygulanacak proses teknikleri, ürün kalitesi, potansiyel uygulamalar, kalite kontrol prosedürlerinin incelenmesini ve çevre, sağlık, pazar, mevzuat ve diğer sosyo-ekonomik faktörlerin etki değerlendirilmesinin yapılmasını öngörmektedir.

Söz konusu metodoloji oluşturulan Teknik Adaptasyon Komitesinin onayından geçmiştir

Direktifte yapılan düzenlemeye göre; 'Atık' tarifine giren belirli malzemeler geridönüşüm işlemlerini de kapsayan bir gerikazanım (**recovery**) sürecinden sonra aşağıdaki şartlar çerçevesinde geliştirilecek Kriterlere tabi olarak, atık olarak addedilme durumundan çıkacaklardır:

- söz konusu malzemenin spesifik amaçlar için yaygın kullanım alanı olması,
- söz konusu malzeme için bir pazar veya talep bulunması,
- söz konusu malzemenin spesifik amaçlar için teknik şartları sağlama ve ürünler için istenen standartlara ve mevzuata uygun olması,
- söz konusu malzemenin kullanımı genel olarak değerlendirildiğinde çevreye ve insan sağlığına yaptığı etkilerde olumsuz bir artış olmaması

Yukarıda bahsedilen şartlar çerçevesinde oluşturulacak Kriterler (end of waste criteria) AB Komisyonuna bağlı bir Komite tarafından geliştirilecek ve hangi atık tipleri için kullanılacağı belirlenecektir. Bu kriterler en azından agregatlar, kağıt-karton, cam, metal, lastikler ve tekstil malzemeleri için dikkate alınacaktır (Halen devam eden bu çalışmalar içinde biraz daha detay inceleme gerektiğinden

plastikler daha sonraya bırakılmıştır, çalışmaların 2009 yılı içinde sonuçlanacağı öngörülmektedir).

Yukarıdaki şartlar ve belirlenecek Kriterler çevresinde atık sayılmaktan çıkacak olan malzemeler için geridönüşüm ve gerikazanım yükümlülüğü yerine getirilmiş kabul edilecektir.

Topluluk seviyesinde 'Atık olmaktan çıkma' Kriteri konulmamış olan malzemeler için üye ülkeler uygulama yapmak isterse, her ayrı malzeme için bu durumu gerekli mevzuat ve uygulanan standartlarla birlikte Komisyona bildireceklerdir.

AB Direktifinin ilgili maddesinde bahsedilen ve yukarıda işaret ettiğimiz gerikazanım (**recovery**) operasyonları yine aynı Direktif eklerinde (Annex 2) 13 madde halinde tarif edilmekte ve, R12 maddesinde atıklar için gereğinde ilk 11 madde için belirtilen işlemlere ön hazırlık olmak üzere yapılacak olan ayırma, presleme vb. ön hazırlık işlemlerinin de gerikazanım sayılabileceği belirtilmektedir (bu açıklamalar R12 maddesinde **** ile referans verilerek ilgili sayfanın alt kısmında yapılmıştır).

Bu durumda bir kalite sistemi ile denetlenebilen (geridönüşümcüler tarafından kabul gören malzeme kalitesi ve çevre etkisi başta olmak üzere) ve bizim yorumumuza göre genelde belirli büyüklükteki satış noktalarından çıkan dış ambalaj (grup ambalajı) ve nakliye ambalajları ile fabrikalardan çıkan (aramal, hammadde, operasyon için diğer ürün girdileri) kullanılmış ambalajlar, geridönüşüme ön hazırlık olarak bu tesisler dahilinde **hassas ayırma, presleme vb. ön işlemlere tabi tutulup direkt olarak geridönüşüm tesislerine sevk edildiklerinde atık olma durumundan çıkabileceklerdir**. Bu durumda ise bunları gerçekleştirebilen tesislerin artık lisanslı firma seçiminde serbest olmaları ve bedelsiz uygulamasından muaf tutulmaları gerekeceğini düşünüyoruz.

Belirtilen şartları ve kriterleri yerine getiremeyecek olan tesis ve ticarethaneler

ise ambalaj atıklarını bedelsiz olarak sisteme vermek durumunda olmalıdırlar. Satış noktaları ve fabrikaların kendi markaları ile ürettikleri/ ürettirdikleri ambalajlı ürünler olduğu ve dolayısıyla ambalajın kendi operasyonlarının ayrılmaz bir parçası olduğu dikkate alınmalı, eğlence yerleri, oteller, lokantalar vb. gibi hizmet işletmelerinin ise ambalaj atıklarını bedelsiz vermeleri sağlanmalıdır. Böylece uygulamalarda Bakanlığımızın da endişeleri hakkaniyet çerçevesinde ve makul düzeyde dikkate alınmış olacaktır.

Halen AB de 'Atık sayılmaktan çıkma' Kriterleri üzerinde çalışmalar devam etmekte olduğunu yukarıda belirtmiştik. Bunları dikkatle takip etmeli ve kendi sistemimizi en kısa zamanda geliştirmeliyiz.

Tabii ki düşündüğümüz bu uygulama için bazı ek kriterler ve şartlar öngörülebilir, bunları da yaklaşık sene sonuna kadar çalışma süresi tanınmış olan alt komisyon çalışmaları süresince oluşturabileceğimizi ve uygulaması ile hemen hemen hiçbir paydaş grubunu tatmin etmediği gözlemlenen ve yönetmeliğin ana hedeflerine odaklanılmasını zorlaştıran 'bedelsiz' konusunun çözümü için tüm komisyon üyelerinin katkı vereceğini umut ediyoruz.

Ancak şu noktayı da vurgulamak isteriz; çeşitli mahzurlarına ve yarattığı ihtilaflara karşın kabul etmek durumundayız ki 'bedelsiz' uygulaması, birçok kuruluşu ambalaj atıklarının kontrolü yönetmeliği hakkında bilgi sahibi olmaya ve düşünmeye sevk etti. Bunu Bakanlık temsilcileri de biraz ironik bir şekilde bazı toplantılarda dile getirdiler. Mart-Nisan 2008 sayımızda 'Daha iyi mevzuat' (better regulation) konulu yazımı şu şekilde bitirmiştik: 'Devlet kuruluşlarından şu sözleri işitmeyelim; Siz bir görüş verdiniz de biz dikkate almadık mı?' Yine aynı düşüncemi muhafaza ediyorum.

Hepinize saygılar sunarım.

Sanayide Atık Yönetimi Temel İlkeler ve Uygulamalar Eğitimi

8-9 Temmuz 2009 tarihlerinde İstanbul Sanayi Odası Odakule Toplantı Salonunda düzenlenen iki günlük eğitimde çeşitli sektörlerden katılımcıların yoğun ilgisi ile karşılaşıldı.

TKSD Çevre Danışmanı Dr. Caner Zambak ve TKSD Genel Sekreteri Mustafa Bağan'ın katkıları ile düzenlenen eğitim programında;

- Sürdürülebilir Kalkınma Bağlamında Çevre Duyarlılığı - Atık Yönetimi, Sanayi - Atıklar ve Çevre, Çevresel Hukuki Sorumluluk
- Kimyasalların Yönetim İlkeleri, İlgili Mevzuat, Yönetim Standartları ve Kimya Sanayinin

Gönüllü Taahhüdü (Üçlü Sorumluluk- Responsible Care®)

- Endüstriyel Hijyen, Sağlık ve Teknik Emniyet Planlaması; Acil Durum Müdahalesi Esasları
- Çevre-Alıcı Ortam ve (Hidro)Jeolojik Koşullar-Kimyasalların Çevresel Ortamlardaki Davranışları; Atıklarla Kirlenmiş Sahalar, "Ne Kadar Temiz Temizdir?", Kirlenmiş Saha İnceleme Esasları ve Temizliği

- Sanayide Atık Oluşum Kaynakları - Atık Türleri/Sınıflandırması - Atık Envanteri Hazırlama Esasları
- Atık Yönetiminde Öncelikler - Risk Yönetiminin Temel İlkeleri; Atık Yönetim Planı Esasları
- Atık Azaltma/Tekrar Kullanım ve Geri Kazanım İlkeleri/Teknikleri - Atık İşleme (Fiziksel-Kimyasal, Stabilizasyon); Atık Paketleme, Etiketleme, Stoklama ve Nakliye Konuları; Atık Bertaraf Yöntemleri Atık Bertaraf Ve Ara Depolama Tesisleri; Yer Seçimi, Tasarım ve İşletme Kriterleri; Çevresel Hukuki Sorumluluk işlenen ve tartışılan konulardır.

Sektör temsilcilerinin kendi tesislerinde yaşadıkları sorunları paylaştıkları ve farklı firmalardan katılımcıların bu sorunlara hep birlikte çözüm aradığı seminerin tüm katılımcılar için oldukça faydalı olduğu görüşümdedir.

Yazının devamında eğitimden dikkat çeken sunumlardan bölümleri yazının devamında bulabilirsiniz..

Eğitimin sunumlarına aşağıdaki linkten ulaşabilirsiniz:

www.iso.org.tr/web/StatikSayfalar/Çevre_toplantı_sunumlari2.aspx#19

Dünya'da Çevre Faaliyetlerinin başlaması ve toplumda çevre bilincinin uyanmaya başlaması 1973'lü yılların başında oluşmaya başlamıştır. Yine Çevre ve Tüketiciyi Koruma Komitesi(DG), Avrupa Parlamentosunun Çevre Komitesi ve Birinci AB Çevre Eylem Planı 1973 yılında oluşturulmuştur.

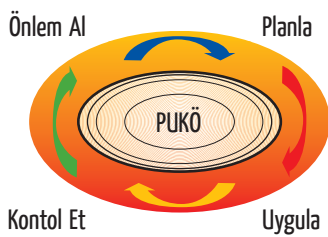
1993 yılında 5. Çevre Eylem Planı ile devam eden bu hareketle birlikte Çevre bilinci, Endüstriden kaynaklanabilecek riskler, Nükleer güvenlik ve radyasyondan korunma ön plana çıkmıştır.

Çevre boyutunun tüm anahtar politikalarda yer alması ve talimat-kontrol yaklaşımından, paydaşlar arasında sorumluluğun paylaşılması gibi programı destekleyen iki temel nokta vardır. Türkiye’de Çevre Konusundaki ilk gelişmeler aşağıdaki gibi özetlenebilir.

Türkiye’de Çevre yönetiminin kurumsallaşması
Çevre konularında bilincin artması ile birlikte gerek yasalar gerekse gönüllü uygulamalar ile birlikte atık yönetimi ve risk yönetimi ön plana çıkmıştır. Tehlike iyi bir yönetim ile birlikte risk olmaktan çıkarılabilir. Risk yönetimi, işletmelerin işlevleri sırasında ortaya çıkabilecek risklerin önceden dikkatli bir biçimde ve ayrıntıları ile tanımlanıp değerlendirilmesi ve bu riskleri minimize edecek veya tam olarak ortadan kaldıracak önlemlerin alınması olarak tanımlanabilir.

A.P. Goutney bir sözü risk yönetimini çok iyi anlatmaktadır.

“Risksiz kazanç, tehlikesiz deneyim, çalışmadan ödüllendirilme, tıpkı doğmadan yaşamak kadar olanaksızdır.”

Firmalar yasa ve gönüllü yönetim sistemleri doğrultusunda riskleri yönetirler. Gönüllü Yönetim sistemleri İnsan Sağlığı, Teknik Emniyet Çevre Koruma ve ürün sorumluluğu, Ürün dağıtımı gibi çeşitli dallara ayrılır. Gönüllü girişimler 1- Gerekli değişimi planla 2- Planı uygula 3- Olası sapmaları hesapla, değişimin etkilerini analiz et ve yorumla 4- Verilere ve değerlendirmeye göre önlem al olarak dört aşamada uygulanmaktadır.

GHS Ve CL&P Sistemine Göre Tehlike Piktogramları

Yine tehlikeli atıkların sınıflandırılması sunumunda 1992 yılında yapılan Rio Zirvesi ve Gündem 21’de 2000 yılına kadar ulusal birlikteliği sağlayacak bir sistemin geliştirilmesi amacıyla güvenlik bilgi formlarını ve kolayca anlaşılabilir sembollerini de içermek üzere tehlike sınıflandırılmasında uygun etiketlemelerin yapılması görüşü çıkmıştır. Daha sonra kimyasalların sınıflandırılması ve etiketlenmesi için oluşturulan yeni “Global Harmonize Sistemin” mümkün olan en kısa sürede ve 2008 yılında da tüm dünyada tam olarak uygulanmaya başlaması için teşvik edilmesi yönünde bir karar alınmıştır. Tüm AB ülkelerinde ve aday ülkelerde günümüzde de uygulanan bu etiketleme sistemi AB’nin Classification & Packaging direktifi ile birlikte bir takım değişiklikler gözlenmiştir. CL&P sistemine göre yeni tehlike sınıfları şu şekilde belirtilmiştir.

Fiziko kimyasal

- Patlayıcılar
- Alevlenir Gazlar
- Alevlenir Aerosoller
- Oksitleyici gazlar
- Basınç altındaki
- Alevlenir sıvılar
- Alevlenir katılar
- Öz reaktif madde ve karışımlar Piroforik

sıvılar

- Piroforik katılar
- Öz ısınmalı madde veya karışımlar
- Su ile temas halinde alevlenir gazlar yayan madde veya karışımlar
- Oksitleyici sıvılar
- Oksitleyici katılar
- Organik peroksitler
- Metal aşındırıcılar (korozif)

Sağlık

- Akut toksisite
- Deri aşındırıcı/tahriş ediciler
- Solunum yollarını veya deriyi tahriş ediciler
- Göz tahrişi/ciddi hasar yapıcılar
- Solunum yollarında veya deride hassasiyet yaratıcılar
- Hücre mutajenliği
- Kanserojenlik
- Üreme için Toksik
- Özel hedef organa toksiklik - tekmaruziyet
- Özel hedef organa toksiklik - tekrarlanan
- Solunum hasarları maruziyet

Çevre için tehlikeli

- Sucul ortam için tehlikeli
- Ozon tabakası için tehlikeli (AB)

Eğitimin sunumlarına aşağıdaki linkten ulaşabilirsiniz.
www.iso.org.tr/tr/web/StatikSayfalar/Çevre_toplantı_sunum/mari2.aspx#19

☐ R22: Yutulduğu takdirde zararlı,	➔	☐ Akut toksik kat. 3: Yutulduğu takdirde toksiktir,
☐ R38: Deriyi tahriş eder,	➔	☐ Deri tahrişi kat. 2; H315: Deri tahrişine neden olur
☐ R41: Gözlerde ciddi hasar riski,	➔	☐ Göz hasarı kat. 1; H318: Ciddi göz hasarına neden olur,
☐ R51-53: Sucul ortamda uzun süreli ters etki yaratabilir	➔	☐ Akutik kronik kat. 2; H411: Sucul ortamdaki organizmalar için uzun süreli kalıcı toksik etki

Yeşil Nokta Ücretleri Artıyor

Kaynak: European Environment & Packaging Law, Temmuz 2009.

Fransa Yeşil Nokta Örgütü Eco Emballage'in yeni genel direktörü Eric Brac de La Perriere 23 Haziran tarihindeki basın toplantısında 2010 yılında üyelerinden alacakları yeşil nokta ücretlerine %25 zam geleceğini açıkladı. 2004 yılından beri ücretlerin aynı olduğunu ve herhangi bir ayarlama yapılmadığını ancak ülkedeki artan geri dönüşüm performansı/ ihtiyacını finanse edebilmek amacıyla bu artışı yapmak zorunda kaldıklarını anlattı. Eco Emballage üyesi ambalaj firmaları bu artışı 1 Ocak 2010 itibarı ile hissetmeye başlayacaklar.

Basın toplantısı sonrasında EE&PL European Environment & Packaging Law'a yaptığı açıklamalarda, bir diğer kontrol mekanizması olarak geri dönüşüm sürecinde probleme sebep olan ambalajlar için farklı yeşil nokta ücretleri getirilmesi gündeme geldi. Bunun yanı sıra Fransa'da Grenelle Çevre Yasasında belirtildiği üzere bu yıl için %63 olan Ambalaj Atıkları geri dönüşüm oranının 2010 yılı için %75 olacağını belirtti.

Fransa'da giderek artan geri dönüşüm oranları ile paralel olarak ortaya çıkan geri dönüşüm maliyetlerini de karşılamak amacıyla yeşil nokta ücretlerinin artışı da artık kaçınılmaz olmuştur. Ayrıca paydaşlardan toplanacak bu Yeşil nokta ücretleri yerel yönetimlerin evsel ambalaj atığı toplama, ayırma ve geri dönüşüm maliyetlerinin de %80'i yine bu fondan karşılanması gerekmektedir. Eco Emballages genel direktörü şu anda finanse edilen ve malzemelerin satışından elde edilen gelirin, giderlerin ancak %60'ını karşıladığını geri kalan rakam ise mükelleflerin cebinden çıktığını ve. Fransız hükümetinin bu uygulamaya artık bir son verilmesini istediklerini belirtti.

Geri dönüşüm sürecinde problemlere sebebiyet veren ambalajlar için düşünülen çalışmalar
Geri dönüşüm sürecinde ilave maliyete sebebiyet veren ambalajlar için yeşil nokta ücretlerinde bir farklılaşmaya gidilmesi yönünde çalışmalar

başlattıklarını söyleyen Brac de la perriere 2008 yılında sözleşme komitesi tarafından onaylanan bu genel yeşil nokta ücretlerinde ki artışa ek olarak Eco Emballage'in 2011 yılında geri dönüşebilirlik kriterlerini tanımlayacağını ve geri dönüşümde problem yaratan seramik kapaklı cam şişeler şişeler gibi ambalajlar içinde uygulanan yeşil nokta ücreti üzerinden %20 daha fazla bir olan yeni bir yeşil nokta ücreti yönünde bir uygulamaya gideceklerini açıkladı.

Brac de la Perriereye bu yeni artışla birlikte oluşan yeşil nokta ücretlerinin Eco emballage'a ek bir gelir kazandırmaktan ziyade geri dönüşümde problem yaratan bu ambalajların üretiminin kısıtlanması ve kullanımının azaltılması amacıyla yapıldığının farkına varılması gerektiğini savunuyor.

Eco Emballage tarafından 2011 yılının başına kadar geri dönüşüm sürecinde problem oluşturan ambalajların bir listesini oluşturarak firmalara iletileceğini belirtti.

Bu vergi ile birlikte Ambalaj üreticileri üretimleri sırasında daha fazla geri dönüşebilir malzemeler kullanmaya ve geri dönüşümde sorun oluşturacak şekilde üretim yapmaya devam eden üreticiler içinde pazardan uzaklaştırma adına bir hareket olacağını söyledi.

Atık Minimizasyonuna Öncelik Verilmeli

Fost Plus'ın Belçika'da yaptığı gibi Eco Emballage'da Fransa'da Atık önleme ve atık minimizasyonu amacı ile yaptığı çalışmalara hız vermiş durumda. Bu doğrultuda hem çok uluslu şirketlerde hemde KOBİ'ler de eco dizaynı ve atık minimizasyonunu teşvik amacı ile çalışmalar yapılıyor. Ve bu firmalarda eco dizayn denetimleri yapıldığını belirten Perriere birincil (satış) ambalajı üzerinde eco dizayn çalışmaları yapılırken, üçüncül (nakliye) ambalajlarının yaygın kullanımı ve malzeme kullanımı göz önüne alınarak bu tür ambalajlarında eco dizayn çalışmaları altında yer alması gerektiğini söyledi.

Plastik Ambalaj Planı

Brac De La Perriere Plastik Ambalajlar için çalışma içerisinde olduklarını ancak plastik ambalaj kavramı içerisinde yer alan ve toplanması gereken ambalaj atıkları içerisinde hali hazırda toplanan plastik şişeler ve kavanozlar haricindeki ambalajlarında toplanmasını hedeflediklerini belirtti.

ADEME ekim ayı sonuna kadar çalışmalarını sürdürdüğü raporunu yayınlanması neticesinde, plastik ambalajın üretiminden geri dönüşümüne ve hatta tekrar ürün haline gelmesine plastiğin yaşam döngüsü analizi gibi detaylı bir inceleme neticesinde bu yılsonuna kadar planın hazırlanması düşünülmüyor.

Uyumlaştırılmış Toplama Sistemi

Brac de la Perriere EE&PL'e yaptığı açıklamada değindiği bir diğer öncelikli konunun da ambalaj atığı toplamasının kaynakları için ayırma yönergelerinin uyumlaştırılması ve basitleştirilmesine ihtiyaç duyduklarını belirtti.

Fransa'da en küçük yerel yönetim olarak kabul edilen bir komünden diğerinde bile değişen yaklaşık 300 farklı ayırma yönergesi mevcut. En iyi sonuçlara ulaşmak ve geniş ölçekli bir etki alınabilmesi için bir an önce bu yönergelerin basitleştirilmesi ve tek bir metoda toplanması gerektiğini belirtiyor.

Bu planlar hazırlanırken atığın toplama, ayırma geri dönüşüm ve geri dönüşümü neticesinde elde edilen ürünlerin Pazar paylarında dikkate alınarak kapsamlı bir çalışma yapılması gerektiğini söyledi.

Bu çalışmalardaki amacın, basitleştirilmiş bir toplama sistemi kurmak ama bunun da rastgele olarak yapılmasının doğru olmadığı görüşünde birleştiklerini belirten Brac de La Perriere Sistemin ihtiyaçlarını çok iyi tespit edip ekonomik ve çevresel tüm etkiler saptanması gerektiğini de belirterek konuşmasını bitirdi.

ASD Üyelerine "Özel İndirim"

Akredite bir laboratuvar olan
Kalite Sistem Laboratuvarlarından
ASD üyelerine özel fiyatlı

Ambalaj Analizleri

Plastik, Kağıt ve Karton, Metal ve Cam Ambalajlarda

Kimyasal Analizler...

Migrasyon, Ağır Metal, Mikrobiyolojik Analizler
şimdi ASD üyelerine özel indirimle yapılıyor.

AMBALAJ SANAYİCİLERİ DERNEĞİ

Koşuyolu, Katip Salih Sokak No.13 Kadıköy 34718 İstanbul Tel: 0216 545 49 48 Faks: 0216 545 49 47 bilgi@ambalaj.org.tr - www.ambalaj.org.tr

KALİTE SİSTEM LABORATUARLARI Tel: 0216 445 27 27 - info@kalitesistem.com - www.kalitesistem.com